

Landskap: Småland Upptecknat av: Antt. Dahlen
 Härad: Östbo Adress: Estör
 Socken: Tämmö Berättat av: Alfred Johansson, Värnamo
 Uppteckningsår: 1935 Född år 1869 i Tämmö

Uppteckningen rör Posten i Tämmö under
senare hälften av 1800-talet.

Sagersmannen är nämnde-
 man Alfred Johansson, Bredåblich,
 Värnamo. Upplysningar om honom äro
 gjorda i uppteckningen: "Tämmö gästgivar-
 gård och skjutstation på 1800-talet" år
 1935. Han är utan tvivel en av
 de bästa källorna till upplysningar i
 föreliggande ämne. Hans fader, som var
 gästgivare i Tämmö, hade nämligen hand
 om posten i Tämmö under senare hälften av

Skriv endast på denna sida!

6 sid.

5072

- 2 -
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV2

1800-talet Därom berättar toger namn
följande:

Då min far var gästgivare i Tännö
hade han skrä hand om posten där.
Posten skulle pakas mellan Väsarna och
Dörarna. Skjutbrevet var endast 1:39 kr
för milen. Det var alltså lågt betalt,
han vet, så som man slet ut både
hästar och vagn. Min far lade därför
in en skrivelse om att få skjutbrevet
höjd, men då var det en bonne
från Tännö, som åtog sig att skjuta
för ett mycket lägre pris. Han ville bara
ha 80 ore per mil, och därför fick
han gäst hand om postkörningen.
Men han stod inte ut mer än ett år,

5072

- 2 -
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

fy sedan kom han på bestånd. Hanste
det varit ett visst förkvolat försök att
hjälpa upp sin följande ekonomi att
ånga sig skjutningsbestyrer för ett
så lågt pris. Men det hjälpte inte
allt, värkon! Min far fick då
genast tillika postskjutningen,
men fick endast samma skjutbe-
svär som han haft förest. Han hade sedan
postskjutningen ända fram till år 1910,
då den helt upphörde.

I Tärnö kördes posten om
nätterna. Men var då försedd med
ett horn, som man blåste i vid fram-
komsten till skjutstationerna. Vid
postkomningen användes en s. k. paket-
kärva, som gick i regelbunden trafik

5072

-4-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

mellan förköring och klämsborg ända sedan
1870-talet. Sedan inrekte en diligens
på den luren. Diligensen var så stor
att den akta på nya passagerare. Den
var mycket tung, så hästens heder
blev, kan vara. Den vägde 90 pund
och var förvärd med 3-4 hästar. Då
utförde en väl bevärnad postiljon. Han
hade en säbel och två pistoler i bället.
Vid ankomst och avgång blåste han i en
trummet. Då Wolberg på sin tid var postil-
jon på den vägen, hade han ett jägar-
horn hängande på bröstet. Han blåste
i hornet både till och från vid
ankörning. Han roade sig då att blåsa
marcher, som han kunde utantill.
- Det var alltid ganska till en resande bredvid

5072

-5-
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

posthjonerna på pansat. Så var det
glädje för häresändare i kuren långt
bak och kusken. Där fanns bakgård
genom ett stort skåp att lägga posten i.

Redan på 80-talet, då gatubelysningen
var i bruk fanns det brennare. Det fanns
posthjon vid de större brukerna och för
de avsevärt betagna ställena. Varje stort
ställe brukade ha en väska för sitt behov.

Så fanns det en kunglig post-
skjuts, som fick namnet "kvarten".

Den inbyr en sörjgen ställning. Allt
fick vika för den. Man kunde bara
gå, bruket, och forcerade alla hinder.
Ibland gick det dock för långt i det
avseendet. Om någon skjuts stod i vägen
och inte kunde komma undan följt

5072

-6-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

nog, körde man rakt på den kurrören
körde ingen hänsyn, hästarna fingo
skri skita som galningar. De gjorde
aldrig. De kungliga skrivelserna och
föreläggningarna märkte fram, alla
hinder till hök - och snabbt! En
gång stod en kung soldater uppställda
på stora landsvägen i Dörlig. De
voro på marsch ner till Skåne. Då
de inte fort nog kunde komma av
vägen, körde "kurrören" rakt genom
ledet. Hästarna fruktade och stampade.
Karlarna bröto ordningen och foro åt
alla håll och kank. Det blev ett skri-
kande och svärjande, kein veta. Men det
hög inte kurrören några hänsyn till. Den märkte
komma fram till varje pris.